

Prima instanță: Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău, judecător A. Danilov
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecători - L. Bulgac, D. Manole, G. Dașchevici

Î N C H E I E R E

12 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător – Svetlana Filincova,

Judecători –

Iurie Bejenaru, Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de Spînu Ana împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 ianuarie 2017, prin care a fost admis apelul Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal și casată hotărârea Judecătoriai Buiucani, mun. Chișinău din 27 martie 2015 de admitere a acțiunii, pronunțată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Anei Spînu către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal privind contestarea refuzului de pornire a procedurii contravenționale pe faptul accesării, prelucrării și utilizării datelor cu caracter personal,

c o n s t a t ă :

La 15 ianuarie 2015, Spînu Ana s-a adresat în instanța de judecată cu cerere împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, contestând refuzul pârâtului de a porni procedura contravențională pe faptul accesării, prelucrării și utilizării datelor cu caracter personal ale reclamantei, refuz exteriorizat prin scrisoarea de răspuns nr. 04-14/1702 din 15 decembrie 2014.

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că în baza adresărilor la Ministerul Tehnologiilor Informaționale și Comunicațiilor al Republicii Moldova, a fost informată despre accesarea datelor sale cu caracter personal la data de 11 decembrie 2012, fără a fi informată despre persoana sau entitatea care le-a accesat.

Având o bănuială rezonabilă că datele sale au fost accesate la îndemnul lui Eugeniu Tocarciuc, afirmație justificată de faptul că, la data de 12 decembrie 2012, acesta i-a prezentat spre semnare o recipisă, care conținea, fără ca ea să le fi comunicat, datele sale cu caracter personal, și anume, data nașterii, adresa și codul personal, a solicitat Centrului National de Protecție a Datelor cu Caracter Personal să efectueze un control cu privire la plenitudinea informațiilor ce i-au fost

prezentate de către reprezentanții Ministerului Tehnologiilor Informaționale și Comunicațiilor al Republicii Moldova, precum și să stabilească modul în care datele sale personale au fost furnizate lui Tocarciuc Eugeniu.

În pofida celor expuse, a fost informată că, la data de 08 octombrie 2014, controlul respectiv a fost finalizat, constatându-se doar faptul că datele sale cu caracter personal, confidențialitatea cărora sunt protejate de lege, au fost accesate de către Maria Rusu, angajată a Biroului de evidență și documentare a populației Telenești a Î.S. „CRIS”REGISTRU”, fără a fi constatat modul în care aceste date au ajuns la numitul Eugeniu Tocarciuc.

Ca urmare, a solicitat să fie efectuat un control în rezultatul căruia să se stabilească inclusiv modul în care datele sale cu caracter personal au fost transmise lui Tocarciuc Eugeniu (procuror în Procuratura raionului Telenești), care le-a și utilizat în mod neîntemeiat. În acest sens, Spînu Ana a cerut Centrului Național de Protecție a Datelor cu Caracter Personal pornirea unei proceduri contravenționale pe faptul accesării și utilizării neîntemeiate a datelor sale cu caracter personal în privința numiților Maria Rusu și Eugeniu Tocarciuc.

Prin răspunsul nr. 04-14/1702 din 15 decembrie 2014, parvenit de la Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, a fost informată că autoritatea indicată a luat act de adresarea sa, însă, făcându-se trimitere la prevederile art. 446 alin. (1) lit. c) și art. 30 alin. (2) Cod contravențional, i s-a comunicat că procesul contravențional în speța dată nu poate fi pornit.

În opinia reclamantei, Spînu Ana, răspunsul Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nr. 04-14/2014 din 15 decembrie 2014 este ilegal și urmează a fi anulat, deoarece conform Legii îi limitează accesul liber la justiție, situație care duce la încălcarea gravă a dreptului său la un proces echitabil.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 27 martie 2015, acțiunea înaintată de Spînu Ana a fost admisă integral.

Curtea de Apel Chișinău, prin decizia din 03 decembrie 2015, a casat hotărârea primei instanțe și a dispus încetarea procesului pe motiv că pricina nu urmează a fi examinată în procedura civilă.

La 15 iunie 2016, Curtea Supremă de Justiție a casat decizia instanței de fond și a remis cauza spre rejudecare, menționând că necesitatea examinării litigiului în ordinea contenciosului administrativ este dictată de faptul că legislația contravențională nu prevede procedura de contestare a refuzului reprezentanților unei autorități de a efectua controlul potrivit ordinii stabilite de Codul contravențional.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 ianuarie 2017, a fost admisă cererea de apel a Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, casată hotărârea primei instanțe, cu emiterea unei încheieri prin care procesul în

cauza dată a fost încetat în temeiul art. 265 lit. a) CPC, fiind constatat că pretențiile reclamantei nu constituie obiectul unui litigiu care urmează a fi soluționat de instanța civilă, care soluționează și litigiile de contencios administrativ, instanța de apel, în același timp, menționând că atât procedura de contestare a hotărârilor de sancționare contravențională, cât și refuzul în pornirea procedurii contravenționale sunt reglementate de Codul contravențional.

La 04.04.2017, Spînu Ana a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 ianuarie 2017, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea acesteia, cu menținerea hotărârii Judecătoriai Buiucani, mun. Chișinău din 27 martie 2015.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel a interpretat eronat legea aplicată, ignorând faptul că obiectul litigiului îl constituie refuzul autorității împuternicite prin lege să efectueze un control în ordinea procedurii contravenționale.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Ana Spînu ca fiind inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin.(1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) din Codul de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Dat fiind faptul că temeiurile declarării recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art.432, Completul reține că, reieșind din prevederile art.437 alin.(1) lit.f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau acelor circumstanțe ale aplicării eronate ale normelor de drept material sau procedural, care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, criticile aduse de recurentă, însoțite de argumentarea circumstanțelor de fapt ale pricinii, percepute din propriul punct de vedere al recurenteii, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art.432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă asupra reaprecierii

probelor și circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de judecată.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

Se cere a fi precizat că, specific recursului declarat în condițiile secțiunii a 2-a, Capitolul XXXVIII, Cod de procedură civilă, este că recursul nu provoacă o rejudecare a fondului pricinii. Rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Abordarea recurenteii în speță evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de judecată, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor instanței de apel, care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, iar recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, caracter care nu poate fi evidențiat de cererea de recurs în cauză.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Spînu Ana.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Svetlana Filincova,

Judecători –

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas